

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 7.

(456.)

Vol. 20.

Thursday,

April 8,

2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Nejsou volby jako volby

Evangelický duchovní a jeden z mluvčích Charty 77 Miloš Rejchrt při třicátém výročí smrti dr. Františka Kriegla řekl, že neví, jestli člověk může být hrdý na českou minulost a vzpomněl na událost z 16. října 1969, kdy ve Sněmovně lidu zazněla tato slova: „Kdo souhlasí, aby poslance funkce byl zproštěn poslanec MUDr. František Kriegel, CSc., nechť zvedne ruku! Děkuji. Kdo je proti? Nikdo. Zdržel se někdo hlasování? Nikdo, návrh byl přijat jednomyslně.“

František Kriegel se spolu se šesti dalšími statečnými provinil tím, že „vystupovali v různých orgánech Federálního shromáždění způsobem, který jasně ukazoval, že nerespektují závěry ústředního výboru Komunistické strany Československa (...) Uvedení poslanci odmítají politickou linii Komunistické strany Československa a neuznávají její vedoucí úlohu.“

Odmítl jsem nedávno odpovědět na anketní otázku, zda jsem hrdý na své češství. Nemám rád samo slovo „hrdost“ a ve spojení s jakoukoli národností mi zní zvlášť podezřele. A navíc, jak mohu být hrdým Čechem, když např. při ostudném hlasování ve Sněmovně lidu 16. října 1969 ani jedna ruka nezůstala dole? Přitom František Kriegel necelých čtrnáct měsíců předtím návodně předvedl, že je možné vzepřít se nátlaku, nezvednout ruku, nepodepsat, co bylo napsáno - jak to sám vystihl - „hlavněmi děl a samopalů“. Za svou statečnost byl statečný Čechoslovák Kriegel od zbabělých Čechů a Češek (Slováky a Slovenky v této věci přenechávám jejich slovenskému ohodnocení) vyobcován ze sboru zástupců lidu. (Protestant 3/2010)

Připomínám tuto událost, protože je před volbami a tehdejší zástupci lidu byli rovněž zvoleni. I když ono to nebylo tak jednoduché. Po roce 1968, když jsem vstoupil do života se

totiž volby nějakou dobu nekonaly.

Vlastně jsem ještě nikdy v Čechách nevolil a tak téměř v penzijním věku bych tam mohl letos volit poprvé, protože se tam letos chystám.

Poprvé jsem mohl „volit“ již 26. nebo 27. listopadu 1971. Těmto volbám předcházela neuvěřitelná hysterie. Náš známý Uli, patří k německé levici a který studoval v Praze říkal: „Moje země má v těchto způsobech bohaté zkušenosti!“ Před volbami jsme se dověděli z Rudého práva, že byl z Československa vyhoštěn. Důvodem bylo, že psal někde na zeď křídou NEVOLTE. V zápětí nám zavřeli faráře Jaromíra Duse ve Vršovicích a spolu s ním i kurátora Jana Nováka a filosofa Ladislava Hejdánka. Našly se u nich letáky, aby se nevolilo.

A co lid? Lid se jednoduše podělal. Prý volilo 99,78 % občanů. Skutečně není důvod být hrdý na svou minulost. Osobně musím přiznat, že v tomto čísle nějak nefiguruji. Zrovna jsem se přestěhoval, na starém bydlíšti mě rodiče odhlásili a na novém jsem ještě nebyl přihlášen. Skutečností je, že jsem asi nebyl jediný. Mnozí občané použili tuto alibistickou obezličku a režim to tak nějak toleroval.

Normalizace pokračovala dál a další volby byly 22. a 23. října 1976. To již jsem byl zřízencem v nemocnici Na Františku a když jsem přišel po noční v sobotu domů a usnul spánkem pracujících, probudil mne zvonek. Za dveřmi stáli dva usměvaví pánové a zeptali se mne jestli jsem to já. Věděl jsem kolik uhodilo a tak jsem neřekl, že já nejsem já, ale přiznal jsem svou totožnost.

Starší z nich se mne zeptal, jestli jsem si všiml, že jsou volby. Mohl jsem ze sebe udělat blbého, že jsem to nepostřehl nebo naopak odvážně říci, že to za volby

nepokládám. Místo toho jsem zvolil střední cestu: „Já nevolím!“

„Hm,“ zachmuřil se starší z nich. Zatímco mladší začal vykřikovat něco o občanské povinnosti. Starší ho okamžitě umlčel a dodal: „...ale to byste k tomu musel mít nějaký důvod!“

V tento okamžik jsem se cítil zaskočen pro změnu já a začal jsem šroubovat mozkové závity, zatímco muž pokračoval: „...to je klukovina, klukovina. My máme třeba osmdesátiletou babičku, ta nemůže do schodů, ale k té urně se dobelhá. Pak řekne: ‚Vzali jste mi zahrádku, jde za tu plentu a škrtně to tam. Ta má k tomu důvod, ale vy nemáte. Já vás nenutím, abyste hlasoval pro nás, můžete i škrtnout, ale to byste k tomu musel mít důvod!“

Rozhodl jsem se pro protiútok: „Zavřeli jste moje přátele z Plastic People...“

Muž se pousmál a odkryl karty: „Podívejte se já jsem od bezpečnosti a já se mohu na tento případ podívat!“

„Takže důvod máte, tak tam běžte a škrtněte to. Svůj nesouhlas dejte najevo!“ V ten okamžik, ač protestant, jsem se pomodlil ke všem svatým - estébák mne nutí, abych je nevolil! Jak jen z této situace vyběhnout?

Jak již to bývá v mém životě, má modlitba byla i tentokrát vyslyšena, protože do ticha vstoupil můj protihráč: „To je tolstojevština...“ řekl s úsměvem, jistý si již svým vítězstvím. Připadal jsem si jako volejbalista, který očekává smrtelný smec v posledním setu. Místo toho to byla nepodařená nahrávka, z které jsem mohl založit postupný protiútok.

„Tolstoj,“ zvolal jsem „to je můj nejoblíbenější spisovatel!“ Poměr sil se obrátil. Mladší stále mекtal něco o občanské povinnosti, zatímco starší rezignovaně pohlédl na vizitku na dveřích, aby se skutečně přesvědčil, že hovořil se mnou: „Tak vy nevolíte...“

„Nevolím!“ pravil jsem tentokrát již vítězně.

Muž hleděl na vizitku a pak se zeptal: „A váš bratr Jeronym Březina, bydlí tady? Také nevolí!“

V ten okamžik jsem mu zasadil pro změnu smrtelný úder já: „Jeronym bydlí také zde a také nevolí!“

„Tak vám přeji, aby vám ta statečnost vydržela!“

Do jaké míry to byla jízlivost, či opravdové přiznání porážky ani po letech nejsem schopný rozsoudit. Možná něco mezi tím.

Po pár měsících mně epizoda s volbami byla připomenuta u soudu, když četli posudek z místa bydlíště: *Má záporný poměr k socialismu, o čemž svědčí skutečnost, že se nezúčastnil posledních voleb.* Zaprotestoval jsem a tato věta ze soudních protokolů zmizela.

Nyní jsou před námi volby. Vadí mi řada věcí asi nejvíce pětiprocentní hranice a tak jsme byli svědky, že díky tomu se objevují strany a zanikají: ODA, DEU, letos možná Zelení, místo toho se objeví TOP 09. Děje se tak ve jménu stability. Jak jsme viděli v minulém období i vláda založená pouze na velkých stranách, nemusí mít dlouhého trvání, ale důležité je, že mohu volit podle svého svědomí někoho, kdo je mi politicky a lidsky nejbližší.

Nikdo mne nenutí volit takové lidi, kteří seděli v Sněmovně lidu 16. října 1969.

Aleš Březina

Příští Nokturna s Jiřím Grosmanem

Dne 11. dubna 2010 vystoupí v Hale kostela svatého Václava (496 Gladstone Ave., Toronto) Jiří Grosman se svou skupina Bohemian Swing. Začátek je v 17 hodin.

**Informace
o volbách
na str. 4**